Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0440
(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. R.E. van Lambalgen, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 29 januari 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: de Volksbank N.V., handelend onder de naam BLG Wonen, gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 17 mei 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

In lijn met eerdere uitspraken oordeelt de commissie dat de bank er niet toe kan worden gehouden de toekomstige boetevrije aflossingsruimte mee te nemen in haar berekening van de boeterente. De vordering van de consument wordt daarom afgewezen.

1. Het procesverloop

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hier om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; en 3) de repliek van de consument.

1.2 De commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar reglement. De uitspraak is daardoor niet-bindend. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil tussen partijen

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft een hypothecaire geldlening bij de bank. In 2020 heeft hij de bank gevraagd om een nieuw renteaanbod te doen (‘intern oversluiten’). Voor het intern oversluiten brengt de bank een vergoeding in rekening (ook wel aangeduid als ‘boeterente’).

De klacht en vordering

2.2 De consument vindt dat de bank de boeterente verkeerd berekend heeft. Op grond van de toepasselijke voorwaarden mag de consument elk jaar 10% van de oorspronkelijke hoofdsom vergoedingsvrij aflossen. De bank heeft slechts *eenmalig* rekening gehouden met deze vergoedingsvrije ruimte. Volgens de consument klopt dit niet. Bij het vaststellen van de contractrente heeft de bank ongetwijfeld rekening gehouden met het feit dat de consument meerdere jaren gebruik zou kunnen maken van de vergoedingsvrije ruimte.

Dus bij de berekening van de boeterente zou de bank rekening moeten houden met de *jaarlijkse* vergoedingsvrije aflossingen die hij kan doen tot aan het einde van de rente-vastperiode.

2.3 Volgens de consument blijkt dit ook uit de website van de AFM.[1] De consument verwijst naar onderstaande passage:

> **Welke vergoeding mag een aanbieder in rekening brengen bij intern oversluiten?**
>
> Per 1 juli 2019 geldt dat hypotheekaanbieders niet meer in rekening mogen brengen dan het financiële nadeel dat ze hebben bij intern oversluiten (het rentecontract vroegtijdig openbreken met het eenmalig betalen van een vergoeding). Het maximale financiële nadeel bij intern oversluiten is gelijk aan het maximale financiële nadeel dat aanbieders hebben bij vervroegde aflossing. Dit betekent dat bij de berekening in geval van intern oversluiten rekening moet worden gehouden met de jaarlijkse vergoedingsvrije ruimte (dit hoeft bij rentemiddelen niet).

Uit de zinssnede dat er rekening moet worden gehouden met de *jaarlijkse* vergoedingsvrije ruimte blijkt volgens de consument dat er niet slechts eenmalig rekening moet worden gehouden met de vergoedingsvrije ruimte, maar dat het gaat om de vergoedingsvrije ruimte over alle jaren van de resterende rentevastperiode.

Het verweer

2.4 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 Aan de commissie is de vraag voorgelegd of bij de berekening van de boeterente rekening moet worden gehouden met de vergoedingsvrije ruimte over alle jaren van de resterende rentevastperiode.

3.2 In lijn met haar eerdere uitspraken[2] overweegt de commissie als volgt. Bij het openbreken van de rentecontracten vindt er (fictief) eenmalig een (algehele) aflossing op de geldlening plaats. De bank heeft haar cliënten toegestaan jaarlijks een percentage van de hoofdsom vergoedingsvrij af te lossen. Dit geeft de cliënten van de bank een recht, niet de plicht tot vergoedingsvrije aflossing over te gaan. Op het moment dat een cliënt van de bank tot aflossing overgaat of het rentecontract openbreekt, zijn vergoedingsvrije aflossingen in toekomstige jaren nog zuiver hypothetisch.

---

[1] https://www.afm.nl/nl-nl/consumenten/veelgestelde-vragen/hypotheek-vergoeding-vroeg-aflossen
[2] Zie onder meer GC Kifid nr. 2017-514, 2018-608, 2019-015 en 2019-141.

Om die reden kan de bank er niet toe gehouden worden de vergoedingsvrije aflossingsruimte over de toekomstige jaren mee te nemen in haar berekening van de boeterente.

3.3 De stellingen van de consument leiden niet tot een andere conclusie.

3.4 In de eerste plaats heeft de consument gesteld dat banken de toekomstige vergoedingsvrije aflossingen incalculeren bij het bepalen van de contractrente. Er is daarom sprake van een "ingecalculeerd verlies". Bij de berekening van de boeterente – oftewel de vergoeding voor het renteverlies als gevolg van het intern oversluiten – mag dit ingecalculeerde verlies niet worden meegenomen, zo betoogt de consument. De commissie gaat niet mee in dit betoog. Zoals in 3.2 is overwogen, zijn toekomstige vergoedingsvrije aflossingen zuiver hypothetisch. Met andere woorden: het staat niet vast dat er elk jaar gebruik zal worden gemaakt van de vergoedingsvrije ruimte. En omdat dat niet vaststaat, hoeft de bank er bij de berekening van de boeterente ook geen rekening mee te houden.

3.5 In de tweede plaats heeft de consument naar de AFM-website verwezen, in het bijzonder naar de in overweging 2.3 opgenomen passage. De commissie gaat echter niet mee in de uitleg die de consument daaraan geeft. Dat in die passage gesproken wordt van 'jaarlijkse vergoedingsvrije ruimte' wil nog niet zeggen dat het gaat om de vergoedingsvrije ruimte van alle jaren van de resterende rentevastperiode. Bovendien geeft de AFM op dezelfde webpagina expliciet aan dat er *eenmalig* rekening moet worden gehouden met de vergoedingsvrije ruimte:

3.6 Dit alles leidt tot de slotsom dat de klacht van de consument ongegrond is en dat zijn vordering moet worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies, omdat deze beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.